

Kaynak Solihull Approach - the First 5 Years

Tuvalet eğitimi: çocuğun bakış açısı

Bak, pantolonumu kendim indirip kendim kaldırabilirim (tulum giydirmeyin ve kemer takmayın)

Tuvalet korkunç; çok geniş ve çok ses çıkıyor.

Yürümeye daha yeni başladım. Çömelmek bana zor geliyor.

Kakam korkunçsa ben de korkunç muyum?

Söylediklerimi neden anlamıyorlar? Olamaz, artık çok geç!

Lazımlık kullanmak istemiyorum. Ben genç bir kızım – tuvaleti Annem ve Babam gibi kullanmak istiyorum.

Tuvalet/lazımlık çok uzakta; oraya asla zamanında yetişemeyeceğim.

Burası karanlık – Işığı açma düğmesine yetişemiyorum.

Herkes alkışlıyor – ben akıllı değil miyim?

Bezimi çıkarmayın; bezim sıcak ve yumuşak ve içindeki her şey benim.

Annem/Babam üzgün gözüküyor ama en azından şimdi benim yanımdalar.

Kakam oradan aşağıda kaybolacak – Onu tutacağım!

Tuvaleti düşünmektense oyuna devam etmeyi tercih ederim.

Lazımlığımı seviyorum. Onu seçmelerine yardım ettim.

En son gittiğimde acıttı; artık tutacağım.

Neden herkes beni izliyor? Kanepenin arkasındaki özel hayatıma biraz saygı istiyorum.

Bunun pantolon olduğunu söylediniz. Bunun bezimden farkı yokmuş.

